

مقایسه فرم‌های پرورشی مو به جای زیر خاک کردن آن در خراسان شمالی

علی دادار^{۱*}، موسی ارشد^۲، عبدالله یوسفی^۳، مرضیه رشیدی جوشقان^۴،

^{۱*} مرکز تحقیقات منابع طبیعی و کشاورزی خراسان شمالی

^۲ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی مهاباد

^۳ سازمان جهاد کشاورزی استان خراسان شمالی

^۴ مرکز تحقیقات منابع طبیعی و کشاورزی خراسان شمالی

* نویسنده مسئول: ali.dadar@yahoo.com

چکیده

یکی از دلایل اصلی کمی عملکرد انگور، زیاد بودن ضایعات، درست نبودن فرم پرورش انگور و حساسیت میوه‌ها به بارندگی‌های بی‌موقع تیرماه و مردادماه خراسان شمالی می‌باشد. به منظور اصلاح فرم پرورش انگور کشمشی، کاهش عملکرد و ضایعات قبل از برداشت و حذف هزینه‌های زیر خاک کردن انگور در استان خراسان شمالی این آزمایش در سال زراعی ۱۳۹۱-۱۳۹۳ به صورت بلوک‌های کامل تصادفی مورد بررسی قرار گرفت. برای تعیین بهترین فرم پرورش انگور از سه روش T1- فرم خزنده به عنوان شاهد T2- فرم پاچراغی T3- فرم داربستی استفاده شد در هر سه فرم پرورش تاک‌ها به روش شاخه جانشین با شارژ ۲۲ جوانه انجام شد سپس صفاتی همچون میزان عملکرد میوه، میزان آفتاب سوختگی، مدت زمان ماندگاری و سطح برگ مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تجزیه مرکب نشان داد که فرم‌های مختلف پرورش روی عملکرد میوه از نظر آماری اختلاف بسیار معنی‌دار و روی آفتاب سوختگی، مدت زمان ماندگاری، سطح برگ از نظر آماری اختلاف معنی‌دار داشته است. با بررسی مقایسه میانگین‌ها مشخص می‌شود. هر دو فرم پرورش نسبت به شاهد افزایش عملکرد داشتند اما بیشترین عملکرد میوه مربوط به فرم داربستی (۳/۷۴) کیلوگرم که نسبت به شاهد (فرم خزنده) (۰/۵۲) کیلوگرم عملکرد میوه بیشتر است.

کلمات کلیدی: انگور، پاچراغی، خزنده، داربستی